

INDEX APPENDICIS

Litaniæ

- Litaniæ de sanctissimo Nominе Jesu
Litaniæ de sacratissimo Corde Jesu
Litaniæ Lauretanæ B. Mariae Virg. . . .
Litaniæ de S. Joseph

Preces diversæ

- Oratio S. Augustini edita jussu Urbani Papæ VIII
Oratio Clementis Papæ XI
Piæ petitiones S. Augustini
Oratio S. Thomæ Aqu. ad vitam sancte agendam
Oratio proposita a Leone XIII
Oratio „Pietatē tua“
Oratio ad S. Joseph Ecclesiæ universalis Patronum
Oratio S. Thomæ Aqu. ante studium
Oratio ad S. Thomam Scholarum cathol. Patronum
Oratio S. Anselmi ante contionem
Oratio Sacerdotis antequam Confessiones excipiat
Oratio Sacerdotis postquam Confessiones exceperit
Oratio Sacerdotis ante et post ipsius Confessionem
Oratio ad servandam vocationis gratiam
Oratio ad servandam castitatem
Oratio jaculatoria
Formula consecrationis Ssimo Cordi Jesu a Clero recitanda
Oratio S. Francisci Xaverii pro conversione infidelium
Oratio ad impetrandam Africæ conversionem
Formula precandi pro aliis
Oratio ad impetrandam bonam mortem
Quinque Puncta ante vel post Communione utilissime
recitanda
Oratio ante Sanctissimum Sacramentum
Formula Absolutionis generalis pro Tertiariis sacerularibus
In Benedictione augustissimi Sacramenti

PROPRIUM OFFICIORUM

IN USUM

DIECESIS LINCIENSIS

A SACRORUM RITUUM CONGREGATIONE

APPROBATUM

JUXTA QUATUOR BREV. ROM. PARTES

IN QUATUOR FASCICULOS DIVISUM

PARS VERRA

LINCI

IN CANCELLARIA EPISCOPALI

FR. PUSET, S. SEDIS APOST. ET S. R. C. TYPOGR., RATISBONÆ

MCMXIV

PROPRIUM OFFICIORUM
DICECESIS LINCIENSIS

Approbatio

Concordat cum Originalibus.

Lincii, die 12 Junii 1914

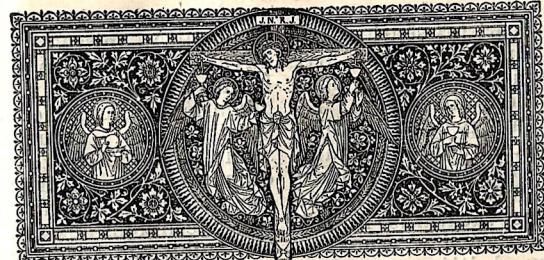
(L. S.)

† Rudolphus

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 15 Junii 1914

Dr. Scheglmann Vic. Gen.

PROPRIUM OFFICIORUM
IN USUM
DICECESIS LINCIENSIS

PARS Verna

Die 15 Martii

S. Clementis Mariae Hofbauer Confessoris

Duplex

Oratio

Deus, qui beatum Cleméntem Mariam miro fidei róbore et invictæ constántiae virtute decorásti: ejus méritis et exémplis fac nos, quæsumus, ita fortes in fide et caritaté ferventes; ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectio-nes Beatus vir, de Com-muni Confron-tatione Pont.

In II Nocturno

Lectio iv

Clemens Maria Höf bauer Tassovitii in Morávia natus, a prima ætate in schola christiána perfectionis eruditus est, magistra potissimum religiosissima ma- tre, quæ puérum post patris óbitum osténsa Christi Dómini e cruce pendéntis imágine sic al locúta fertur: En fili, qui hinc in pósiterum tibi fu-turus est pater, cura ut per eam, quæ ipsi pla-cet, viam incédas. Ado-léscens pistóriam artem dídicit; sed ad majóra

*
1*

se vocári præséntiens cœpit inter laboriósae artis exercitium ad stúdium in cùmberé litterárum. Bis Roman pedes ad límina Apostolórum peregrinátus est, bis étiam rerum cœlestium contemplatióni libérius vacatúrus in erénum secéssit. Verum Deo illum ad altiòra vocánte intermissa litterárum stúdia in Vindobonénsi Université repétiit, navitér que prosecútus est; donec ex puriòre fonte sacras disciplínas haustírus, Romanum tertium remigrávit. Ibi in sancti Alfonsi familiam singulári Dei providéntia coopératus est, quam ipsius ópera in díssitas regiónes propagátum iri sanctus idem Parens divino instinetu præséns ac palam prænuntiávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatétem æternam. **V.** Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **E**t dedit:

Lectio v

Absoluto cum magno spíritu fervore tirocinio ac presbyter factus in septentrionáles Europæ provincias a Sede

Apostólica missus est Erécto Varsáviae in Polónia primo suæ Congregatióni domicilio, et plúribus sibi adjunctis sóciis, incredibile est, quam copioso ibi fructu sacerdotália múnera ultra vicénnium explévit; nihil labóris recúsans, sive ut cathólicos ad bonos mores et pietatis cultum revocaret, sive ut hæréticos et Judaeos ad veram fidem addúceret. Multa étiam ad religíosam juventúti institutióne præstítuit. Orphanórum sortem miseratus eréxit hospítium, ubi misérrimos quosque paterna caritáte alébat; visus subinde stipem eorum causa emendicáre, imo nec fáciem ab increpantibus et in se conspécitibus avértere. Interhas autem curas semper coram Deo ámbulans Déiparæ Virgini, cuius Rosárium assidue recitábat, singuláriter devótus, rectus, simplex, húmilius, cunctis affabilis et benignus, omnibus velut sanctitatis exémplar júgiter prælúxit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gloriæ induit eum. * Et ad portas paradisi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lori-

cam fidei et ornávit eum. **E**t ad portas.

Lectio vi

Deo soli confisus, plures instituti sui domus variis in regionibus eréxit. Ipse vero multas, ob témporum iniquitatem, acerbítates perpessus, et e Polónia tandem cum suis expulsus, secéssit Vindobónam, ubi duodecim postrémis vitae annis, ad Dei gloriā strénuę operari perseverávit. Prætersédulam enim Santimonialium virginum curam totus in eo fuit, ut prædicatiōne verbi Dei, sacramenti Pœnitentiæ administratiōne, quam plúrimas a salute dévias ánimas Christo luerifáceret. Quem caritatis ignem, tum sacerdóribus, tum máxime selécta júvenum cohórti, quorum complíres suum Congregatióni nomen dedérunt, infúndere adlaborávit. Illud autem indefessa sua ópera consecutus est, ut languescentem populi fidem catholicumque spíritum non parum illa ætate imminutum corroboráret; dignus propterea, quem Pius séptimus virum apostolicum Vindobonénsis cleri decus, Ecclesiæque cólumen appelláret. Méritis tandem plenus, et prodigiórum aliquorūmq[ue] cœlestium charis-

matum múnere illústris, septuagenárius obdormivit in Dómino, Idibus Mártili, anno millésimo octingentésimo vigésimo. Eum Leo décimus tértius, miraculis clarum, Beatórum catálogo, Pius vero décimus, novis fulgéntem signis, Sanctórum fastis accénsuit.

R. Iste homo perfecit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad celéstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evang. Nolite timére, de Communi Conf. non Pont, 2 loco.

Die 27 Martii

S. Ruperti
Episcopi et Confessoris
Duplex

Oratio

Propitiáre, quæsumus Dómine, nobis famulis tuis per sancti Ruperti Confessoris tui atque Pontificis mérita gloriósa: ut ejus pia intercessiōne ab omnibus protegámur adverſis. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Joannis Damasceni Conf. et Doct. In I Nocturno Lectio-nes Fidélis sermo, de Com-muni Conf. Pont.

In II Nocturno
Lectio iv

Rupértus e régia Fran-córum stirpe ortus, cum Wormátiæ epíscopum ágeret, fama sanc-titatis magnam Európæ partem implévit. Qua audita Théodo dux Ba-variæ, missis ad eum legátis instantíssime pétiti, ut ad erudiéndam in fide provinciam suam veníret. Sanctus vero epíscopus præmíssos ante se præ-cónes consecútus, ducem, optimátes plures, magnámque pópuli illius partem in doctrina christiána insti-tutos baptizávit.

R. Invéni David ser-vum meum, óleo sancto-meo unxi eum: * Man-us enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

Neque intra únicos Ba-varie fines arden-tíssimum, quo flagrábat, religiónis christiánæ stú-dium contínuit, sed cum Summi Pontificis aucto-ritáte atque adjutório, discipulórum suórum co-

mitánte catérrva, secún-dum Danúbium fluvium regnum Dei prædicándo Nórica regna pervásit. Cumque illam provinciæ partem, quæ ab Aniso usque ad Styriam exten-ditur, verbo Dei exco-luisset, Lauréacum rédilit. Ubi postquam ægrótus fusis ad Deum præcibus curásset, multósque ad fidem convertísset, in loco, qui olim Juvávia, nunc Salisbúrgum dicitur, sedem episcopálēm fixit, extructa insígni ecclésia, Deo in honórem sancti Petri dicáta, adje-tóque clericórum seu monachórum claustro, ut ibi singulis diébus divinum officium celebrarétur.

R. Pósui adjutoriū super poténtem, et ex altávi éléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi

Ut autem plures ha-béret, qui inde in álias étiam terras fidem cum virtútib⁹ perférrent, in pátriam redux viros duódecim inde ad-dúxit cum Erentrúde, vírgine Deo sacra, pro-pinquitáte sibi conjúcta, cui étiam in quadam monte monastérium ex-

strúxit, beatissimæ Ma-riæ Vírginis honóri con-scréatum. Tandem post-quam totam illam regió-nem lustrásset, ecclésias ædificásset, cléricos ordi-násset, miráculis clári-sus in ipso Paschæ die evolávit in celum anno Christi sexcentésimo vi-gésimo tertio.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operá tus est, et omnis terra doctrína ejus re-pléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia re-gna. Ipse intercédat. Glória Patri. Ipse intercédat.

In III Nocturno Homilia in Evangel. Homo pér-ege proficíscens, de Com-muni Conf. Pont. 1 loco.

Die 28 Martii
S. Joannis a Capistrano
Confessoris

Duplex (m. t. v.)

Ut in Breviario.

Die 27 Aprilis

Beati Petri Canisii
Confessoris

Duplex (m. t. v.)

Oratio

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem be-atum Petrum Confes-

sórem tuum virtúte et doctrína roborásti: con-céde propítius; ut ejus exémplis et móritis er-rántium corda ad salútem resipiscant, et fidé-lium mentes in veritátis confessióne persevérent. Per Dóminum.

In Feria II Rogat. Lec-tiones I Nocturni Beátus vir, de Comm. Conf. non Pont.

In II Nocturno
Lectio iv

Petrus Canísius Novi-ómagi in Géldria na-tus est eo ipso anno, quo Luthérus in Germánia, apérta rebellione, ab Ecclésia descívit, et Igná-tius de Loyóla in His-pánia, terréstri militia abdicáta, ad preliándum prælia Dómini se cón-tulit; Deo nimírum portendénte, quos ille post-hac adversários, quem sacré militiæ ducem es-set habitúrus. Colóniae Agrippinæ, quo studiòrum causa concésserat, primus Germanórum Societati Jesu nomen dedit, et sacerdótio auctus, summo pópuli Colonién-sis clérique consénsu ad Geórgium pontíficem Leo-diénsum et ad Cárolum quintum augústum advêsus Hermánnum archiepíscopum, qui palam hære-

sim prae se fererbat, legatus est. Oh præclarām sapientiam et exploratūm rerum usum a Cardināli Augustano et a Pontificis Legatis magnōpere expeditūt, semel atque iterum Concilio Tridentino interfuit; cuius étiam decretā ex auctoritatē Pii quarti Pontificis Máximi rite lice fidei restituit. In Germániam promulganda, et in morem introducēnda curávit. A Paulo decimo tertio legationibus obeundis adhibitus, alacri semper et numquam fracto a difficultatibus ánimo, gravissima religiōnis negotia tractanda suscepit, ac vel inter præsentia vita discrmina ad éxitum feliciter perduxit.

P. Honéstum fecit ille dixit eum ab inimicis, et a seductóribus tutarīt ille lum: * Et dedit illi claritatem æternam, alleluia. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **Et.** **Lectio V**

Divine gloriæ amplificandæ intentus, dixi vix potest, quo per annos amplius quadraginta labores suscéperit, aenum- deranda prefectus, domos et collégia multis in locis cóndidit, et evangélicos operários in omnem Germániam misit ad er-

rores stírpius evellendos, tódinis et vitæ periculo- serendámque pietátēm. Quam ob rem hæreticorum málleus et Germánie apóstolus appellátus, ubi et plane dignus hábitus est, qui ad tutándam in Germánia religionem datus divinitus putaréatur.

P. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradise cor-návit eum, alleluia. **V.** Induít eum Dominus lorícam fidēi, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Inter hec precatiōne cerebra et assidua rerum supernarum com-memoratiōne Deo se con-jungere sólitus erat: quin etiam noctes sepe intergas perfusus lacermis et abducto a sensibus áni-marumque disciplinárum studia, miserándum in modum colapsa, instaurávit, contra Centuriatóres Magdeburgenses plura egrigio conscripsit: et Summanni doctrinæ christiāne, theologorum iudicio et publico usu comprobatam, aláquo ad audiòrum institutiōnem aptissima in vulgus édi-tit. A sancto Ignatio Germánice provinciae no-deranda prefectus, domos et collégia multis in locis cóndidit, et evangélicos operários in omnem Germániam misit ad er-

tivitatem, quam adol-scens Deo voverat, volun-taria sui ipsius coëcitione perpetuo sepsit. Denum Friburgi Helvetiorum, ubi plíatum pro Dei gloria et salute animarum desu-dáverat, migrávit ad Denum, duodécimo Kaléndas Januarii, anno millesimo quingentesimo nonagésimo séptimo, aetatis suae séptimo supra septuagesimum. Mórtuo tamquam parenti, público civitas universa concírsu prope incredibili et multi lácrimis parentavit. Sepulcrum eius prodigiorum fama duobus amplius scēculis tota Germánia incláruit: et quibus quátuor ritu probatis, Pius nonus Pónitifex Máximus strenuissimo catholicae veritatis propagatori célébito- atorū honores decrevit.

P. Iste homo perfecti-

oniam que locutus est ei

Deus, et dixit ad eum:

Ingrédere in réquiem me-

am: * Quia te vidi ju-

stum coram me ex ómnibus gentibus. **V.** Iste

est, qui contémptis vi-

tam mundi, et pervenit

ad caelestia regna. **Quia.**

Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno Homi-

lia in Evang. Nolite timé-

re, de Communi Conf. non

Pont. 2. loco.

Die 29 Aprilis

In Dedicacione
Ecclesiae Cathedralis

Duplex I classis cum
Octava communi

Omnia de Communi De-
dicacionis Ecclesiae.

Oratio Deus, qui nobis
per singulos annos.

Et fit Commemoratio S.
Petri Martyris in Laudibus
tantum. Oratio in
Breviario hac die.

Die 4 Maji

S. Floriani Martyris, Pa-
tronii minus principalis
Austriæ Superioris

Duplex majus

Oratio

Praesta, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beátì Floriáni Mártyris tui natalítia cónimus, intercessióne ejus in tui nómínis amóre roborémur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Monica Vidua.

In Feria II et IV Rogationum Lectiones I Nocturni Fratres: Debitóres, de Communi plurimorum Mártyrum extra Tempus Paschale cum R.P. de Communi Mártyrum Tempore Paschali.

In II Nocturno

Lectio iv

Sæviénte in Christiános
Diocletiáni et Maximiá-

ni persecutióne, cum Aquilínus Nórici Ripénensis preses in Christi cultóres ad Laureáci castrum acerri me animadverteret, et ad quadraginta eo nómine vinctos, multísque suppli ciis macerátos in cárcere conjecíset: Floriánus, isdem religionis et militie societate conjunctus, santo fidei ardóre incénsus, ac sanguinem pro Christo profundere cùpiens, Láracum ádvolat, sicque ad excellentióris militie cónoman glorióso certámone conténdit.

R. Lux perpétua luci
bit sanctis tuis, Dómine.
* Et aetérnitas témporum,
allelúja, alleluja.
V. Lætitia sempiterna
erit super cárpora eórum
gáudium et exsultatió
nem obtinébunt. Et.

Lectio v

Audiens ergo, Chri-
stiános ad idolorum
sacrificia perquíri, nihil
truculentórum fidei hó-
stium immanitátem ve-
ritus, in médium se ultro
profert, liberéque exclamat:
Quem álium queritis?
Ecce ego Christianus sum:
ite, nuntiate præsidi, me hic adésse.
His auditiis præses cum
ad se addúci jubet,
diis sacrificare. Quod
cum nulla ratione obti-
nere posset, secundo

térito fústibus cædi ím-
perat, atque illíus scá-
pulas acútis ferris con-
fríngi. Tandem invictus
Christi athléta váriis tor-
mentórum genéribus super-
at, ob inconcússam
fidei constántiam últi-
mam mortis latus accipit
senténtiam.

R. In servis suis, alle-
lúja, * Consolábitur
Deus, alleluja. V. Judi-
cabit Dóminus pópulum
suum, et in servis suis.
Consolábitur.

Lectio vi

Ligáto ígitur ad collum
saxo e ponte in Ani-
sum flúvium dejicitur;
non tamen sine divina
ultióne. Nam oculi ejus
qui, injéctis violénter
mánibus, mágtyrem præ-
cipitávit, mox crepú-
runt: flúvius autem mágtyrem
Christi suscípiens, elevátis undis in quod-
dam eminéntius saxum
sacrum ejus corpus éxtulit,
quod miro nutu
Dei, aquila illic advo-
lante, protegebátur, do-
nec a Valéria pia ma-
tróna, a Deo admónita,
inde clam ablátum, se-
pulturæ tráditum est, eo
in loco, quo póstea cé-
lebre monastérium eré-
tum fuit, quod in hunc
usque diem titulo et pa-
trociño gaudet sancti
Floriáni.

R. Filiæ Jérusalem, ve-
nité et vidéte Mártires
cum corónis, quibus co-
ronávit eos Dóminus, *
In die solemnitatis et læ-
titiae, alleluja. V. Quóniam
confortávit seras
portárum tuárum, bene-
dixit fílios tuos in te. In.
Glória Patri. In.

In III Nocturno Homilia
in Evangel. Ego sum
vitis vera, de Communi
Martyrum Tempore Pas-
chali 1 loco.

Pro S. Monica Vidua:

Lectio ix

Mónica, sancti Augu-
stini piissima mater,
uxórum et viduárum ex-
emplar, filium Maniché-
um secúta, postquam assí-
duis oratióibus, lácrimis
et jejúnis, ope Ambró-
sii Mediolanénsis episcopi,
eum Christo lucrifécit, cum
ipso in Africam rédiens,
ad Ostia Tiberína in febrim
incidit, et nono die placidí-
sime óbiit. De cuius
morte mærens fílius disse-
rens súbiit: Neque enim
decrére arbitrabámur funus
illud quéstibus lacrimosis
gemitibúsque celebráre,
quia illa nec misere, nec
omníno moriebátur: hoc
et documéntis morum ejus,
et fide non facta rationi-
búsque certis tenebámus.
Atque inde paulatim redu-
cébam in pristinum sen-
sum ancíllam tuam, con-

versationemque ejus piam in te et sanctam, in nos blandam atque morigeram, qua subito destitutus sum, et libuit flere de illa et pro illa: et, si quis peccatum invenerit, flevisse me matrem oculis meis mortuam, quae me multos annos flleverat ut oculis suis viverem, non irrideat: sed potius, si est grandis caritate, pro peccatis meis fleat ipse ad te Patrem omnium fratrum Christi tui. Ejus corpus in ecclesia sanctae Aureae prius sepultum, postea Martino quanto summo Pontifice, Romanam translatum, in ecclesia sancti Augustini honifico conditum est.

Te Deum.

Et fit Com. S. Monica
Viduae ac Octavae Dedicationis Ecclesiae Cathedralis.

Die 6 Maji

In Octava Dedicationis Ecclesiae Cathedrales.

Duplex majus

Lectiones II et III Nocturni ut in Communi Dedicationis Ecclesiae.

Pro S. Joanne Ap. ante portam Latinam:

Ex libro sancti Hieronymi

Presbyteri contra Jovinianum

Lectio ix Lib. 1

Joannes Apóstolus, unus ex discipulis Domini,

qui minimum natu tráditu fuisse inter Apóstolos, et quem fides Christi virginem repérerat, virgo permanensit: et ideo plus amatitur a Dómino, et recumbit super pectus Jesu; et quod Petrus, qui uxorem habuerat, interrogare non audet, illum rogat ut interroget; et post resurrectionem, nuntiante María Magdalene quod Dóminus resurrexisset, uterque currit ad sepúlcrum, sed ille prævénit; cumque essent in navi, et pescarentur in lacu Genésareth, Jesus stabat in littore, ne sciébant Apóstoli quem vidérent: solus virgo virginem agnoscit, et dicit Petro: Dóminus est. Fuit autem Joánnes et Apóstolus et Evangelista et Propheta. Refert autem Tertullianus, quod Romæ missus in ferventis ólei dólium púrior et vegétior exivit, quam intráverit.

Te Deum.

Ad Laudes Com. S. Joannis ante Portam Latinam.

Die 16 Maji

S. Joannis Nepomuceni Martyris

Duplex Oratio

Deus, qui ob invictum beatí Joánnis sacramentale siléntium nova Ecclesiás tuam martyrii

coróna decorásti: da nobis ejus intercessionē et exemplo, linguam caute custodire, ac omnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum in hoc sæculo tolerare. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. præc. ac S. Ubaldī Ep. et Conf.

In Feria II et IV Rogationum Lectiones I Noct. Fratres: Debitores, de Communi plurimorum Martyrum extra Tempus Paschale cum R.R. de Communi Martyrum Tempore Paschali.

In II Nocturno

Lectio iv

Joánnes Nepomuceni Bohémiae oppido, unde Nepomucení cognomē duxit, a paréntibus aetate provectis non sine futurae sanctitatis præsagio, flammis supra nascēntis domum mirabiliter collucētibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, beátæ Virginis ope, cui natum parentes referébant accéptum, e vita periculo evasit incolumis. Egrégia índole, piáque institutione cælestibus indiciis obsequente, inter sanctas religiosasque exercitationes pueritiam egit; nam ecclesiás frequenter adire, et sacerdótibus ad aras operán-

tibus ministrare in déliciis habébat. Zatécií politiōribus litteris ad humānitatem informátus, Pragæ vero graviōribus disciplinis excultus, philosophiæ, theologiæ, sacrorūmque cónonum magistérium et láuream emeruit. Sacerdótio iniatius atque a scientia sanctórum ad lucra animarum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum igitur in viis extirpándis, et revocándis in viam salutis errantibus, eloquētia et pietate uberes ederet fructus, inter canónicos metropolitánæ ecclesiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram rege Wenceslao quarto prædicádi provínciam suscépit, eo succéssu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret, magnóque in honore ejus virtutes habéret. Conspicuas tamen, quas ille obtulit dignitátes, Dei servus, ne a divini verbi præcónio avocaréatur, constantissime recusávit.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et aeternitas temporum, alleluia, alleluia.

V. Lætitia sempiterna erit super capita eórum, gaudium et exsultationem obtinébunt. Et aeternitas.

Lectio v

Régiis illum eleemosynis in páuperes ergándis præfèctum, Joánnna regina consciéntiae sibi moderatórem ascívit. Cum autem Wenceslás ab offício institutóque decessíset, atque in vitiá præcepis abriperéatur, piæ autem cónjugis obtestatiónes et mórita graváte ferret, conténdare ausus est, ut in sacramentálì judicio sacerdótì crèdita reginæ arcána sibi a Joánnae panderéntur. At Dei ministrò blandítia primum, torméntis deinde et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupiditati fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wenceslái ánimum cum ab exsecrando propóposito nec humána nec divína jura deterrérent, suprénum agónem, quem instaré sibi athléta Christi növerat, populo in concione de impendéntibus étiam regni calamitati bus admónito, non obscure prænuntiávit. Mox Boleslaviam proféctus, ad beatæ Vírginis imáginem antiquo cultu célebrem, cælestè præsidium ad certándum bonum certámen effúsis præcibus implorávit. Inde vespere reverténtem in pervigilio Domínicae

Ascensiónis rex e fenestra conspicátus arcéssit: cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersióne in tentáret, Joánnes invicta constántia terróres mánasque refutávit. Itaque regis império in Moldavam flumen Pragam interfluens noctu dejécitu illústrem martyrii corónam est consecútus.

R. In servis suis, alleluja, * Consolábitur Deus, alleluja. **V.** Judicabit Dóminus populum suum, et in servis suis Consolábitur.

Lectio vi

Sacrilegum fácinus clam patrátum, et Mártiris gloriánum insigne prodigium divinitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flumine vehi cœpit, ardentes facies aquis supernatantes et discurrentes apparuerunt. Quam ob rem ex aréna postridie mane corpus elátum, canónie deinde, regis iram nihil timéntes, in metropolitánam ecclésiam solémni pompa intulérunt, et sepulturae mandárunt. Cum autem in dies invicti sacerdótis memória miráculis, et máxima fidélium, eórum præcipue qui fama periclitántur, veneratióne

créseret, post annos demum amplius trecéntos, in jurídica recognitióne corporis, quod sub humotándiu jacuérat, lingua ejus incorrúpta et vivida repérta est: quæ sexto post anno judicibüs a Sede apostólica delegatis exhibita, novo prodigio repente intúmuit, et subobscurum rubórem in purpúreum commutávit. His itaque alíisque signis rite probátis, Benedictus décimus tértius Póntifex Máximus die décima nona mensis Mårtii, anno salutis millesimo septingentésimo vigésimo nono primum hunc sacramentális sigilli assertórem, arcáni fidem sanguine obsignátem, sanctórum Mártirum catálogo adscripsit.

R. Filiæ Jerúsalem, veníte et videte Mártires cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitatis et lætitiae, alleluja. **V.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. **In.** Glória Patri. **In.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secundum Mattháeum

Lectio vii Cap. 10, 26-32

In illo tempore: Dixit Jesus discípulis suis:

Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occútum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilia sancti Hilárii Episcopi

Comment. in Matth., can. 10 post medium

Dóminus diem judicii osténdit, quæ abs-trísam voluntatis nostræ consciéntiam prodet: et ea quæ nunc oculta existimántur, luce cognitionis publicæ déteget. Igitur non minas, non consilia, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judicii nulla hæc fuísse, atque inánia reuelábit. Et quod dico vobis in tenebris, dícite in lúmine: et quod in aure auditis, prædicáte super tecta. Non légitimus Dóminum sólitum fuísse noctibus sermoníari, et doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus tenebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, alleluja, alleluja. **V.** Sicut diléxit me Pa-tér, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii

Itaque id quod a se dictum est, cum libertate fidei et confessio[n]is vult esse loquend[u]m. Idcirco que in tenebris dicta sunt, prædicari jussit in lumine: ut quæ secr[et]o aurium commissa sunt, super tecta, id est, ex celso loquentium præcōnio audiāntur. Constanter enim Dei ingēndā cognitio est, et profundum doctrinæ evangeliæ secrētū in lumine prædicatiōnis apostolicae revelandū: non timēntes eos, quibus cū sit licēntia in corpora, tamen in animam jus nullum est: sed timēntes pótius Deum, cui perdéndae in gehennā et animæ et corporis sit potestas.

R. Cāndidi facti sunt Nazaræi ejus, alleluja: splendōrem Deo dedērunt, alleluja: * Et sicut lac coagulati sunt, alleluja, alleluja. **V.** Candiōres nīve, nitidiōres lacte, rubicundiōres ébore antíquo, sapphīro pulchriōres. **E**t sicut. Glōria Patri. **E**t sicut.

Pro S. Ubaldo Episcopo
et Confessore:

Lectio ix

Ubaldus, Eugubii in Umbria nobili génere natu[s], a primis annis pietatē

et lītteris egrégie est institutus, jamque adolēscens, ut uxōrem dūceret, sape tentatus, numquam tam a propōsito servānde virginitatis recēsſit. Sacérdos effēctus, patrōnū suū paupēribus et ecclēsiis distrībuit, et canonicōrum regulārium ordinis sancti Augustini institutū suscipiens, illud in pátriam trāstulit. Ab Honório secūndo Summo Pontifice ecclēsiae Eugubīnae invītus præficitur, et episcopalis consecratio[n]is mūnere decoratūr. Factus forma gregis ex animo, de consuēta vivēndi ratio[n]e nihil admodum immutavit, et in omni virtūtūm genere enītuit. Diutius infirmitatib[us] afflictus, Deo indesinēter grātias agēbat. Cum multis annis ecclēsiam sibi commissam summa cum laude gubernāset, sanctis opēribus ac miraculis clarus qui evit in pace. **T**e Deum.

Ubi vero Festum S. Joannis celebratur sub ritu dupli classis, legitur se quens

Lectio ix

Nolite timēre eos qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorū casus est per timescēndus, neque ullus interimēndae carnis admittēndus est dolor:

quando pro natūrā suā atque originis conditōne resoluta, in substātiā spirituālis animæ refundātur. Et quia doctrinæ tālibus confirmātos opōrtet liberam confitēndi Dei habēre constātiām, étiam conditionem, qua tenerēmur, adjecit: negatūrum se cū Patri in cælis, qui

se hominib[us] in terra negāset: eum porro, qui confessus coram hominib[us] se fuisse, a se in cælis confitēndū: qualēsque nos nōminis sui testes hominib[us] fuisse, tali nos apud Deum Patrem testimōnio ejus usūros.

Te Deum laudāmus.

Et fit Com. S. Ubaldi.

Preces

ex Indulso Sanctæ Apostolicae Sedis dato die
10 Februarii 1860
in Litaniis inserendæ
in universa ditione Austriae
pro

Augustissimo Imperatore

Ante versiculum Ut ré-
gibus et principib⁹ di-
catur:

Ut Imperatórem no-
strum custodire dignéris,
te rogámus audi nos.

Item post Psalm. Deus,
in adjutórium meum,
dicto versiculo Orémus
pro Pontifice nostro N.,
dicatur:

V. Orémus pro Imper-
ratore nostro N. R. Dó-
mine, salvum fac Imper-
ratorem nostrum, et ex-
audi nos in die qua in-
vocavérimus te.

Denique absolutis pre-
cibus, immediate post Ora-
tionem pro Papa, adjici-
tur Oratio pro Imperatore.

Q uásimus, omnipo-
tens Deus: ut sa-
mulus tuus N. Imperá-
tor noster, qui tua mi-
seratiónē suscépit regni
gubernácula, virtútum
étiam ómnium percípiat
increménta; quibus de-
cénter ornátus, vitió-
rum monstra devitare,
hostes superáre, et ad
te, qui via, véritas, et
vita es, gratiósus váleat
pervenire.

Index alphabeticus

	pag.
Clementis Mariæ Hofbauer Conf., dupl. 15 Mart.	3*
Dedicatio Ecclesiae Cathedralis, dupl. I cl. cum	
Octava communi. 29 Aprilis	10*
— Octava, dupl. maj. 6 Maij	12*
Floriani Mart., Patroni minus principalis Au- striæ Superioris, dupl. maj. 4 Maji	10*
Joannis a Capistrano Conf., dupl. 28 Martii .	7*
Joannis Nepomuceni Mart., dupl. 16 Maji .	12*
Petri Canisii Conf., dupl. 27 Aprilis	7*
Ruperti Ep. et Conf., dupl. 27 Martii	5*
Preces in Litaniis inserendæ pro Augustissimo Imperatore	18*